

Popis:

Jednopatrová volně stojící stavba je bývalým hostincem žďárského kláštera. Hostinec, zvaný Němečkův, pochází z první poloviny 18. století a jeho autorství je připisováno, ne ovšem zcela jednoznačně, architektu Janu Blažejí Santinimu-Aichelovi.

Podrobný popis:

První písemná zmínka o hostinci pochází z 1. října roku 1771, kdy ho s přiléhajícími polnostmi a loukami zaprodal klášter za 500 zlatých rýnských Matouši Jaškovi. Smlouva upravovala podmínky užívání hostince. V případě smrti majitele by hostinec přešel opět do držení kláštera, který ho mohl dál pronajímat. Přednostní právo k novému zá kupu bylo uděleno Jaškovým potomkům. Matouš se musel zavázat vést bohobojný život se svou rodinou, „slovo Boží pilně slyšeti“ a neschovávat luterány a další podezřelé kacíře a zloděje. Pivo a kořalku musel hostinský odebírat z klášterního pivovaru a panské vinopalny, pod hrozbou pokuty. V případě nedostatku nějakého zboží a služeb hrozil klášter opět pokutou. Hospodský musel nadále zachovávat pevně dané míry a neředit pivo. V případě nějakých poruch musel Matouš na vlastní náklady vše opravit. Ve smlouvě se dokonce píše, že pokud by hospoda spadla, nebo vyhořela, musí ji majitel dát znovu vystavět. Nájem činil sedmdesát zlatých rýnských, které musely být odváděny dvakrát do roka. Na udržování tepla v zimě poskytl klášter ze svých lesů šest sáhů dříví

Informace o dalších majitelích nám dokládají údaje z pozemkových knih, kde je uvedeno, že ke 14. lednu 1843 se stali vlastníky hostince Jana a Jan Kosteletčí. To, že se těmto majitelům příliš nedařilo, dokládá skutečnost, že v roce 1879 museli v exekuční dražbě usedlost prodat. Hostinec odkoupil Jan Němeček, který byl švagrem původních majitelů, za ženu si vzal jejich dceru Julii. Po jeho smrti bylo stavení rozděleno mezi dva syny. Antonín přeměnil stáje na obytné stavení a Jan vybudoval v roce 1884 v maštalích tkalcovskou dílnu, později zde byl poštovní úřad. Jan Němeček byl dlouhou dobu starostou obce a také starostou místní kempeličky. To se mu ovšem stalo osudným. Při této činnosti se dopustil omylu, kdy při výstavbě nových domů po požáru, který Městec postihl, vystavil staviteli Liškovi z Chotěboře fingované vkladní knížky. Po náhlé Liškově smrti se tyto knížky dostaly do konkurzní podstaty. Jan Němeček se tak velmi zadlužil a na splacení dluhů musel prodat svoje polnosti, ale hostinec zůstal nadále v rodině po jeho smrti v roce 1934 vykonávala pohostinskou činnost vdovským právem Marie a poté v roce 1949 dcera Růžena, provdaná Poláková. Růžena Poláková nezanechala žádnou závěť, a tak po její smrti v roce 1976 připadl ze zákona hostinec dceři Janě, provdané Muchové. Novými majiteli se stali 15. září roku 1980 manželé Klukanovi, kteří mají objekt v držení dodnes. Přízemí objektu pak střídavě měnilo svoji funkci, byla zde umístěna prodejna potravin a skladovací prostory, které jsou zde umístěny i dnes. První patro slouží k obytným účelům.

Region: Novoměstsko a Žďársko

Město: Vojnův Městec

URL:

Zpřístupnění: nepřístupné

Bezbariérový přístup: nedefinováno

GPS: 49°40'46.763"N, 15°52'34.604"E

Mapa: <http://maps.google.com/maps?q=49.6796564,15.8762789&z=12>

Obrázky:

